

forlovede personlig en passende Erstatning, naar hendes Kæreste svigter hende.

Med Hensyn til Kapitel II—III om Ægteskabsbetingelserne og Lysningsreglerne har Mindretallet — om end med Betænkelighed — tiltraadt Ændringsforslaget vedrørende Kønssygdommes Indflydelse paa Ægteskabsindgaaelsen, men mener, at § 17 (Erklæringen om, i hvilken Tro Børn af Ægtefæller, der ikke hører til samme Trossamfund, skal opdrages), § 18 (Attest om, at Manden ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse), § 20, Punkt 12, om Forloverattest, samt endelig alle Reglerne om Lysning bør udgaa, idet disse forskellige Bestemmelser er Levninger fra Middelalderen uden virkelig praktisk Betydning, men alle med den Virkning at gøre det vanskeligt og mere omstændeligt at faa Ægteskabet indgaaet.

Hvad dernæst angaar Kapitel IV — selve Formen for Ægteskabets Indgaaelse —, er Mindretallet absolut stemt for den almindelig borgerlige Ægteforening i Overensstemmelse baade med det borgerlige og det kirkelige Venstres Stilling fra Grundtvigs Dage indtil de sidste Aar, men skal i øvrigt ikke her nærmere uddybe dette saa ofte debatterede Spørgsmaal. Som Følge af denne sin Opfattelse har Mindretallet under Nr. 25 stillet Ændringsforslag om, at Kapitel IV føres tilbage til Folketingets Affattelse, kun med den Forskel, at de enkelte Lysningen vedrørende Bestemmelser bortfalder, jfr. ovenfor.

Med Hensyn til Mindretallets andre Forslag skal man kun henlede Opmærksomheden paa Nr. 38, hvorefter Mindretallet ikke finder det rigtigt at forlænge Separationsfristen fra 1 Aar, som Folketinget foreslog, til 1½ Aar. Man kunde ganske vist godt tænke sig i det hele at have noget længere Frister for de Tilfælde, hvor der i Ægteskabet var Børn (jfr. Flertallets Ændringsforslag Nr. 45), men kun, naar man i øvrigt vilde beholde de tidligere fastsatte kortere Frister, ikke, naar man, som Flertallet nu foreslaar, forlænger disse.

Men for øvrigt forbeholder Mindre-

tallet sig at gøre nærmere Rede for sin Stilling — ogsaa for visse Punkters Vedkommende for sin Tilslutning til Flertalsændringsforslag — under Forhandlingen i Salen.

Et *Mindretal* (Marie Hjelmer) slutter sig til de af et andet Mindretal ovenfor fremsatte Betragtninger angaaende det beklagelige i nærværende Lovforslags begrænsede Omraade.

Mindretallet ønsker ligeledes at genoptage Forslaget i § 2, Kapitel I, saaledes som Folketinget vedtog det i Februar 1920, samt fastholder det borgerlige Ægteskab som den eneste rimelige Form for Ægteskabs Indgaaelse.

Angaaende § 17 i Kapitel II er Mindretallet enigt med det førnævnte Mindretal i, at Paragraffen bør udgaa.

Med Hensyn til Lysning forekommer det derimod Mindretallet rigtigst, at denne bibeholdes som et Udtryk for, at Ægteskabet har en Side, der vender udad mod Samfundet, hvorfor dette maa have en Interesse i at faa Besked om Ægteskabets Indgaaelse. Endelig ønsker Mindretallet at slutte sig til det førnævnte Mindretals Syn paa Separationsfristen, men skal for øvrigt tillade sig at udtale sig nærmere ved Lovforslagets 2den Behandling.

Udvalget har modtaget følgende Andragender:

- 1) Fra Forstanderinde ved Husholdningsseminariet Ankerhus, Sorø, Fru Magdalene Lauridsen om Spørgsmaalet angaaende Tilstedeværelsen af et Bevis for den Kvinde, der vil indgaa Ægteskab, for at have deltaget i huslig Gerning.
- 2) Fra Dansk Kvindesamfund om Ændringer i Lovforslagets §§ 2 og 15 (Bilag I).
- 3) Fra Københavns Husmoderforening, hvori anbefales en snarlig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag (Bilag II).
- 4) Fra Dansk Kvindesamfund angaaende Ægtefællers retslige Ligestilling (Bilag III).